

Edes barátom! En gyorsabban válaszolok neked, de ezen válaszban kevés körmös lesz, s valaminek írása nelem nem mulasság, ugy net-
tet is kevés örmös fog szerepni.

Kehegy pedig ezen beveresés után, levelem közepe ugorj, ke-
sésű órák savainnak: kijelentem, hogy semmi nagy bajunk nincs,
sőtli kövülnék meg nem halsz, még is igen esendesen vagyunk.
Végig megejt leveledet elöör.

Szegény Szászné halálát mely sajnálkozásal olvastuk. Jgarad van: meg kell
nyugodni, mindennek ez a vége. Bájosan fogod én is megfelelni a király ki-
sérésénél a vesre névre, mert nem is igen tudok én az ilyenek, is kevésben
olvasom, s a mi lehet kíválat.

A professzuság bizony elég vörül áll, ha ugy áll; még is mennyivel
boldogabb vagy mins én! az inv: ha így vagy ugy lesz: "haza megejt"! látod
én nem ösmerek a széles világon egy kehegyes sem, melyről ezt mondhattam: ha-
za megejt, ischaon vagyot! pedig hidd el: a kivásalból én is harameunét szinesem!
Különben csak ne szélesredjél valahogy, se rohabnat ne neved a kövülnégedre mins a
minót, várd el!

En kövülnéked pedig neved, se visszatérés nelem stóml kora; így, ha én is foly-
katom: sokem lesz feleles. Tehát: a Nyila levélről aligha nem tudnéd valaminek,
de a b. hasárkóli levélről legdröcöbber sem. — Tudom hogy Léviét berr ráldod,
igen jól tessét; — én is szeretnék inni belőle, de — nem fogod!

Ne említsd az előfresis; cömörög vagyos már vele! elrészünk, éi
köpünk az ivóbot. Fr. ugyan mindem megejt, de usasításaim leveleim elvepés
a postán, vagy legjött esekben 15⁰⁰ napra émet pestre; ez ellopott egy hónapra,
s bizonyosan sok előfresis. Alájára, papijára névre sok pestre relett volna men-
ni magamnak, de — nem megejt. Kiállítottát a hogy lehet. Fr. sodas lesz is fá-
rad mellese, sünse sajnálom. Előfresis nem sok len; de uuda-e ez barátom! hidd
el nem lehet györni, mindig farsam ez az efmés Rimondai, de netem csak himondom
éilkerhelve van a kövülnéked előfresisérdel, nem kegya, nem kezhagyá hidd el! — Jgarolom
savaimon. Grat savas óra a mi epebbe jut:

csak sorba irandó
eszmái után.

1. Garay örmös Székeményei.	5. Dapsa jénművei.	g. Erdélyi valami.
2. Tóth Endre versei.	6. Markótf.	de bizonyosan nem jut még
3. Bethlő fajtalmak	7. Karacs Teréz.	esembe legalább 5 előfresis;
4. Virágregék.	8. Kemény Zsigmond.	Már most mond meg: kehegy-e

ers gyömi? mondniül a mérgezőre laporta is előfirtetni? albumolai veuni? stb.
ne érs félre, men gyarudalomból berélet, mi orvoslau legjobb tanító mester. Mond meg
yal: ha hováid ilyen embereket mins, desingai, Bercny, Dobsa, Pompeiny ivere Rüdlenek
porral-e gyűjteti? én egyes sem vagyos kéjes! és valjón eret az embereket von néven
forrás-e ers veuni? én nem sehesed róla! Garay B. Lüglojára 12-ös gyűjtöttem, s egy
keszű sem lappam, de lapot macskos is gyamszás, hogy a peim vobse kessem. E köny-
han rövid időn kéjselen vagyos Nyilasörmi gyilveinosa. —

"Beleestimk, heune vagyunk!" hanem én sokkal lelkiismeretesebb ember
vagyos e tárgyban mins te; én ny is hagyom ró nétrül egyher az elvölmas, mins
rens pát az oláhóras. Ny járót belu mins a golyával, nem tulajtos mitor mens el, er
az lágjasot hogy már mins iss. — His a népies is nem-népies restaurakójaiul bekelé
kéjes is igarat. En' enöl még nem gondolkodtam meqvallau, de most epebe jus demer
miltónat egy elveses java: "meglásd, ismés abbahagyját a népies, s visszafirtet a régie" —
ers akör semészesen nem hittem, aróia elfertem, most epebe jus. Tehát vagyos omi, he-
gyes omi osima! népies nem népies! ebben is divas van tehát? Bronbau nem hittem:
hogy kirojjet az inodalombat eru egésség, elem ismés, inrább kulvisit, mins abba
hagyját, er az én hittem. Hogy söt ember meqválha nem eruda, men a Palóidatol,
Brimbalm (s a Tócs) egyenesen ide muntálak, de tán még hafmuntá; eru forrásou
is kelles mennie a népieset, hogy riválját mi az is mi nem az. a Toldi-hang
(nem Schettl urat isem) nem megy is divastól, ha eru K. Gábor allegát is ellene,
Rüdlenek Divasesarndi eridrei nem ösmereu. arén nehidd hogy Toldi másorít kéje,
ha ottan lesz mins az első, eru aron papósággal ne fogadjarés mins az első.
Jrd meg, meqrill inod, én is ludom hogy meqrhusod; s bár átláson a nehérséged
mellyel Rüdlen a Rüdölmeiget, is saját énedben: meqrill inod. — ar aronbau je-
gyerd meg: mensül Résötben inod meg, aunal nehérségekben inod meg! — Ersem bol-
dogsalanságos is; hidd el neu affectakó vagy mese az: hogy a Röltö, nem bológ,
de tán eru eru Rüde's lepi a Röltös? Magányodban elhipem hogy bológabb
volnál, de akör is issa volna meg Toleris? s ludom ha sehesed: hogy Toldi ne
léterés, s ne léterés legyen, meqrustanád-e az inodalmas töle, elvepess nyugal-
madés? aron inodalmas, mellyet emelreítés anyja füveden kéjes? én nem hipem!
E' arán ember! ha te izz kéjes: hogyan kéjes? — — — meqrillottam,
gondolrodván: ha valjón elmondam-e a mi aron? el kéll mondanom, men
nered mondom. Valjón nem foglalod-e én méltó is igarságos kéjes aron Er
hit a Röhéres, a mins most mondj: népnemeresis irányban Rüdlet minnelhi?
én hányfor embis engem ott az iseres? da egyher meg: kiter nem! — Valjón
nem folytam-e én is be ana, még pedig sürenel, hogy a népies Röhéres oda
jussou, a hol most áll, érve joran érelében? Is ösmeni eru el? a Rutyá sem.
Valjón Petőfi is Arany után nem méltán igeréjeltettem-e az usoltó legfröszött

helyesítés? odafordas-e lemmi? emlékeztesd azaid hivatalain Lérai beszél
 nőve, vagy a képv. Lapos értekezésére e tárgyban. Megkövetem a dalai: ha
 a Kinnny, Kinnabun és a Pulórdalot infáhu használnám magam. En' idehagy
 harom, sokaját nélkül erre a pályára, te nem! Önénekedre kell visszavonulnom
 min a cigánok körében, és vissza is fogod vonulni. Er csínyaság, südebből és ér-
 sem, de másirányú törekvésem nincs erőm. Er én életemben előtér és másra men-
 dorom el, erre is csak neked: tudom hogy figyelmességed nélkül megégeted leveletem.

Leveled végén er áll "nem sokára járni fogok" - neherem! (Hogyan is lehetne
 nem egyetlen kérem, egyetlen felkérésen hogy az a sor meg ne romolna. Nem lejár-
 ked, minő körül esik, hogy midőn előtér adsz világra valami előtérötörül, nem
 erre kell világnom: ne jöjjetek! Sokáig tanarodunk e kérelem pedig jó fele-
 ségessel, kintél jobban e világon ne feresen kitérjen jentli, s oda döntött a
 dolgok: hogy látogatástokus halasszat el töresem. Mer nem lenne öröm sem
 nekint sem nekint az egyjén lés jelenleg, s ide töresem beuoleres, a nélkül hogy
 usasod megfelelően orlyánat, több lenne, minis kíméletlenség. -

Mi barátom még most is csak kintélőnk; neha egy két napig ottan
 kérem elvagyunk, arsan, újabb újabb baj. Kis fiunk teljességgel nem bír egér-
 séghes jussai, éjente nyugtalanok, kárunk zavars; cher járul: hogy felesé-
 gemnek mind két lábán a bokacsomnál fűncelen fáj, és meg-megdagad; er itly
 töresem aggasztó! on orvos fűrdős ajánl, de mi tegeu: gyermek nélkül mennyi-e
 fűrdős? erre nem képi soha; vigye-e gyermekét? mi körül vele, bevez gyermek-
 nel fűrdős! Ischa maradjon-e kár? er is csak nem lehetséges!

De menjünk tovább!

En' előre ugy gondolkodom, hogy nyomacandó kéréssem végén is korraos is fess-
 se megret, arsan egyjén előtér; arsan, hogy S-B kértig legalább is mulassan
 töresem, nem ritint ischa fűncelen min a tyut, hanem kíméletlenség kértint.
 Programom körülám, hogy megneirít.

1. Muvány várás.
2. a Divigyi hámosat, a vidéke.
3. Tornás, on a mi neveser van.
4. An aggelri borlangos.

5. Valamelyik fűrdős, Hajnásdor vagy Parádos. -

6. a kiltéri borlangos, fűncelen Tornában.

7. An onod: várku is strandulak, on bá-
 oataim vaunak. - szé szé szé

Arsan amyi hívni és meghívni kanyai, s. i. magunkfőre embereket kanyai, hol
 beuoleres fűncelen láncat volna, hol jól mulassat volna, aronban: én ha
 előtérnek is egy lépés sem mehernek veleset! Nem ség adra tudomna
 a holgahír: hogy minis notatus invenalra vagyot, ar an utleaker
 nem lapos schova! Terense: hogy misolokra megjárnam, nem tudomna

940

még erre hasározasom, mert most már oda sem menit elmenem, minit mentem
utlevél nélkül. — Már most ide barátom! mi öröme lenne, ha az országosan
fogranát el, s vinném Kossárra vagy Pestre melléled? Erre nem issem én a te
boróbból ez idő frém! — Mindenesen nem javalhasom neked, — pedig bizony igen fáj
hozzá horránt jöjésed!

A polgári javallásom, lejárt utlevélom odamelléltével, fogamod-
tam Kossárra, engedeleim; az mondja a polgári, hogy seméheső a passus mégis,
egy útra, melyet elvégervém, az ismeretis utlevélom aronul be kell adnom. —
Minden egyes az miat először Kossárra fogamodtam? aronul Duenobra menjét
a polgáriokba? aronul Simafombasba a főörshü? aronul ismét seméhesen
vigyem be utlevelenem? utamban minden helységben hogy létezem, seméhesen
leu jelensem be magam az erendörömet? Nem én! inkább örökre issem
sejtel! Fogamodtam mégis! és ha megnyerem: Nagy-Köröste iratom az egy utas,
legalább én láshassalak titeler meg egy pár napra ha másteg nem lehet. Aron-
ban ez is vékonyabb seméig a pótkálónál, aron frúbrógy lesz megöröd: nem
menet-e kalousára; és ha menölésel van, menjéset, mert az én metesellem
a bizonyalaimnál is bizonyalunabb; ha megkapnám is az egy útra az enge-
dele: lev-e eroldam olyan állapotban, hogy elhagyhasam? ha nem főrdő-
be megyem: nem lefel-e leigyelem a háznál maradni? Ehez még az is
járnál: hogy káplánomas profenomat váleproval a Simafombas-országán egy-
tül professzus isdolába, ha elfogadjá, nem kell-e véletemül elfoglatni helye,
vagy nem vál-e meg köleu hamarább, répihü, minit én segédes keriker-
nél. Kemleli kárdy ugyan jó fiú, adoly es az is lenne még, de heü a többi
aradály!

Lájjátot ide barátim! hogyan elolvad az a régen gégem váplálgá-
sot seméig, hogy si horránt jöjöt! de a heü von öröül a létehet kell válf-
lanunk. Vigasztalhaslanok volnánk, ha eljövén, ide töleledeim, nyogás, redétye
mulasai, elförödés és éirándulás helye, azat nyomorúságainmal keunenit
keunenit ossályosivá; mondám ez nem lenne barátság, ez simélelenség
leu!

Túrta! ösmenit keunenit, tudjál: hogy megérseset minde, még is
olyan simo az a tudósias; pedig felelegem seme finise örögbe lábaad, hogy
a bevelen eme vmasznó séfés neki felolvasam. De nem lehet másleus!

Talán... majd...! de az örög erinálján többé leu!

Issem aligán meg keunenit simnyestöl nagyostöl, öfinkén
shajtjút simnyestöl nagyostöl

Kauva, július 5. 1843.

igazbarátod
Mistray